

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/187/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209950
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614209950.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: M. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. M. XXX, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie a o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/275/2014-39 zo dňa 12. februára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/275/2014-39 zo dňa 12.02.2015 zrušil Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1563/14-EK vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina v konaní pred rozhodcom JUDr. Erikom Končokom (výrok I.), odložil vykonateľnosť uvedeného rozhodcovského rozsudku až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (výrok II.) a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným dňa 03.12.2014 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1563/14-EK vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina a odkladu jeho vykonateľnosti do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Súd mal preukázané, že žiadosťou zo dňa 26.09.2013 navrhovateľka požiadala o poskytnutie revolvingového úveru, ktorý jej bol schválený vo výške 1.500,- eur, splatný v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01 %, RPMN 69,79 % a priemernej RPMN 46,06 %. Medzi účastníkmi konania bola zároveň uzavretá Rozhodcovská zmluva č. 8200060367, ktorej dôsledkom bola možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Odporca dňa 12.11.2014 podal na Victoria Rozhodcovský súd v Žiline žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 2.819,43 eur s príslušenstvom. Rozhodcovský súd dňa 18.11.2014 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-1563/14-EK, ktorým žalovanej (v tomto konaní navrhovateľke) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní odporcovi) do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 2.819,43 eur s príslušenstvom, a to zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania špecifikovaným v uvedenom rozhodcovskom rozsudku, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 33,60 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 429,30 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Uvedený rozsudok navrhovateľka prevzala dňa 24.11.2014 a žalobu o zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu podala na súd dňa 03.12.2014.

Citujúc ust. § 52 ods. 1, § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 40 ods. 1, 2, § 41 ods. 1, § 43 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31.12.2014 (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z. z.“) súd konštatoval, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania mala povahu samostatnej zmluvy a bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, čím bola dodržaná zákonom vyžadovaná písomná forma. Jedná sa o formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná a jej obsah nemohol dlžník, t. j. spotrebiteľ, nijako ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá v

nadväznosti na zmluvu o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu. Súd preto skúmal, či rozhodcovská zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Konštatoval, že rozhodcovská zmluva nevyklučuje prípadné riešenie sporov pred súdom, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Navrhovateľka tvrdila, že pri rozhodovaní rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Súd mal preukázať, že rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. RK-PC-1563/14-EK zo dňa 18.11.2014 zaviazal navrhovateľku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne, pričom táto zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná v zmluve o revolvingovom úvere, ale v bode 14.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., ktoré neboli podpísané navrhovateľkou. Zmluvná pokuta môže byť dojednaná len písomne, pod sankciou jej neplatnosti. Odkaz na zmluvné dojednania nemožno považovať za platné dojednanie o zmluvnej pokute, pretože tieto nie sú podpísané zmluvnými stranami a navyše podmienkou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. jej písomná forma. Navrhovateľka navrhla uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere pri predkladanej RPMN 70,01 %, pričom jej bol schválený revolvingový úver pri RPMN 69,79 %. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, sa považuje za nový návrh. Z vykonaného dokazovania nemal súd za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o výške RPMN. Nakoľko uvedené údaje absentujú, úver sa podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže zákon o rozhodcovskom konaní neumožňuje na základe žaloby zrušiť rozhodcovský rozsudok len v časti a súd prvého stupňa dospel k záveru, že vydaným rozhodcovským rozsudkom boli porušené predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, súd tento rozhodcovský rozsudok zrušil ako celok a podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. odložil jeho vykonateľnosť do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a navrhovateľke ako úspešnej účastníčke konania právo na náhradu trov nepriznal, keďže si náhradu trov konania síce uplatnila, ale v konaní jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej v zamietnutí návrhu navrhovateľky a uložení povinnosti navrhovateľke nahradiť mu trovy konania, alternatívne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca namietal nezákonnosť a neopodstatnenosť záveru súdu o porušení predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktorý záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je založený na nesprávnom právnom posúdení veci.

Záver súdu o tom, že medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o výške RPMN nie je náležite zdôvodnený po skutkovej a právnej stránke a nemá ani oporu v zákone. Poukázal na to, že údaj o RPMN nie je a objektívne nemôže byť výsledkom dohody zmluvných strán. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale určuje sa na základe iných údajov, ktoré môžu byť a sú výsledkom dohody strán. Súd neuvádza žiadny argument, podľa ktorého by údaj o RPMN vôbec mohol byť výsledkom dohody strán, teda by sa mohol navrhovať a akceptovať ako iné náležitosti zmluvy (obdobne ani údaj o kontrolnom orgáne ako povinná náležitosť zmluvy sa nenavrhuje, ale akceptuje ako objektívny fakt). Údaj o hodnote RPMN uvedený v bode 5 formuláru „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru“ je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaný. Tento údaj, ako ani ostatné údaje uvedené v bode 5 však nevymedzujú predmet zmluvy, lebo ten je až v obsahu bodu 6, kde sa uvádza presný údaj o RPMN úvere. Pre prípad poskytnutia revolvingu však nie je možné deklarovať RPMN, lebo sa v čase uzavretia zmluvy nevie, či bude poskytnutý a kedy. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je časovým vyjadrením celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Časové vyjadrenie celkových nákladov v podobe nižšej RPMN ako je uvedená v návrhu nie je takou zmenou, výhradou, či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Závery súdu týkajúce sa údaju RPMN a uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere v napadnutom rozsudku nie sú preto dôvodnými a zákonnými.

Súd tiež dospel k nesprávnej záveru, že ustanovenia upravujúce zmluvnú pokutu nemajú písomnú formu, nie sú podpísané, a preto pokuta nebola platne dojednaná. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere.

Z textu zmluvy (bod 13.) vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska jej technického vyhotovenia. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je zachovaná požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpísované. Aj v súdnej praxi sa ustálil názor, že ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami, potom na to, aby tvorili jednu listinu, musia byť tieto spojené tak, aby tvorili technickú jednotu (viď stanovisko NS SR sp. zn. Cpj 33/01). A len listina ako celok má byť podpísaná. V tomto prípade je nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere, nachádzajú sa v tej istej listine ako zmluva samotná, a preto podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní. Vzhľadom k uvedenému má za to, že k porušeniu predpisov na ochranu spotrebiteľa nedošlo.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V občianskom súdnom konaní súd postupuje tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov a vedie konanie tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb (§ 1, § 2 O. s. p.).

Základné právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby postup a rozhodnutia všeobecných súdov boli preskúmateľné, aby ich rozhodnutia obsahovali dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výroky a súčasne aby také rozhodnutia neboli arbitrárne (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Súdne rozhodnutie musí byť presvedčivé, z jeho odôvodnenia musia logicky, jasne a zrozumiteľne vyplývať odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom a obranou proti tomuto nároku. Výrok súdneho rozhodnutia, ktorý je záväzný, totiž nemožno vnímať oddelene od odôvodnenia súdneho rozhodnutia, lebo v odôvodnení má byť uvedené, z akých skutkových a právnych dôvodov bol výrok rozhodnutia prijatý.

Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podala v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014, ktorého ustanovenia okresný súd i aplikoval. V zmysle citovanej zákonnej úpravy sa účastník rozhodcovského konania môže domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku len z dôvodov, ktoré sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 40 ods. 1, a to: a/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b/ rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d/ sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e/ účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f/ sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h/ sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona (§ 228 až 235 O. s. p.), i/ bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený

trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (napr. § 53 Občianskeho zákonníka, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čl. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27.10.2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa).

Okresný súd sa v danom prípade dostatočne nevyporiadal so všetkými dôvodmi vymedzenými navrhovateľkou v návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Od dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku pritom závisí ďalší postup v konaní (§ 43 zákona č. 244/2002 Z. z., § 47 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z. z.“)).

Z návrhu navrhovateľky vyplýva, že táto v prvom rade namietala neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, pričom z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé ako sa súd s uvedenou skutočnosťou vypořiadal. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že bola dodržaná písomná forma rozhodcovskej zmluvy, že sa jedná o formulárovú zmluvu, táto nebola individuálne dojednaná, bola uzavretá v nadväznosti na zmluvu o revolvingovom úvere. Ďalej konštatoval, že táto nevylučuje prípadné riešenie sporov pred súdom, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Z uvedeného konštatovania okresného súdu však nie je zrejmý jednoznačný záver o tom, či súd rozhodcovskú zmluvu považuje za platnú alebo nie. Následne, bez zodpovedania uvedenej otázky, sa okresný súd zaoberal námietkou navrhovateľky spočívajúcou v porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, avšak ani tu súd jednoznačne nekonštatoval, či k takémuto porušeniu zo strany rozhodcovského súdu došlo, k porušeniu ktorého právneho predpisu došlo a v čom toto porušenie spočíva.

Z kontextu odôvodnenia napadnutého rozsudku možno vyvodit', že okresný súd dospel k záveru o porušení ustanovení o zmluvnej pokute, pričom však neuvádza, ktoré konkrétne ustanovenia, ktorého právneho predpisu boli v tejto súvislosti porušené. Protichodné a nepreskúmateľné je i následné konštatovanie okresného súdu o potrebe písomnej formy zmluvy v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keď ďalej konštatoval, že nemal preukázanú existenciu vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, v časti údajov o výške RPMN, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z takéhoto konštatovania nie je zrejmé, či súd z dôvodu absencie písomnej formy považoval za neplatné len dojednanie o RPMN alebo celú úverovú zmluvu (vzhľadom na to, že návrh na uzavretie zmluvy bol predložený komplexne), čo môže mať vplyv na právne posúdenie veci (nárok z platnej úverovej zmluvy alebo bezdôvodné obohatenie). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku zároveň nie je zrejmé, či aj v súvislosti s uvedením údaje o RPMN došlo k porušeniu predpisov na ochranu práv spotrebiteľov, keďže okresný súd uvedeného nekonštatoval a z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, či rozhodcovským rozsudkom bol odporcovi priznaný i úrok z úveru a prípadné poplatky spojené s jeho poskytnutím.

Vzhľadom na to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v tejto časti nepresvedčivé, protichodné a v dôsledku toho nepreskúmateľné, došlo uvedeným rozhodnutím k porušeniu práva účastníkov konania na náležité odôvodnenie rozhodnutia a v dôsledku toho k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Rovnako nepreskúmateľné je napadnuté rozhodnutie okresného súdu i čo do výroku, ktorým odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Vzhľadom na absenciu náležitého odôvodnenia výroku (okrem nesprávnej citácie ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31.12.2014) nebolo možné preskúmať závery, ktoré súd viedli k odloženiu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že z ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31.12.2014 nevyplýva povinnosť súdu odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ale len možnosť túto odložiť. Z rozhodnutia o odklade vykonateľnosti pritom by pritom malo byť zrejmé na základe akých úvah súd dospel k záveru o potrebe odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa navrhovateľ domáha.

V súvislosti s právnym posúdením veci zároveň odvolací súd uvádza, že dňa 01.01.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom okresný súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol (s poukazom na ust. § 73

zákona č. 335/2014 Z. z.) prečo považoval za potrebné aplikovať na danú vec ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31.12.2014 a nie zákona č. 335/2014 Z. z. účinného v čase rozhodovania súdu.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu v prvom rade ustáliť podľa akého právneho predpisu je potrebné v danom prípade postupovať a následne sa vypořadať s návrhom navrhovateľky na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ktorého zrušenia sa domáha, opätovne sa oboznámiť so všetkými dôvodmi uvádzanými navrhovateľkou v návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a v novom rozhodnutí sa s týmito vypořadať a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Okresný súd sa zároveň bude musieť vypořadať s námietkami odporcu vo vzťahu k technickej jednote zmluvy o revolvingovom úvere a jej zmluvných dojednaní v súvislosti s dojednaním zmluvnej pokuty. I keď odvolací súd konštatuje, že odkaz na všeobecné podmienky a obdobné ustanovenia spravidla nemožno považovať za platné dojednanie, okresný súd sa dostatočne nevypořadal s obranou odporcu predstavujúcou tvrdenie o technickej jednote zmluvy a zmluvných dojednaní (ktorá skutočnosť však nevyplýva z predložených dôkazov, keďže tieto boli predložené v kópii), a to v nadväznosti na § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka a stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cpj 33/01 (viď vyjadrenie k žalobe č. I. 22 a nasl., bod V. vyjadrenia). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá síce nevyžaduje, aby bola daná odpoveď na každý argument strany, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Napriek tomu, že odporca uvedené skutočnosti uvádzal už v konaní pred súdom prvého stupňa, tento na uvedenú námietku odporcu odpoveď nedal. V novom rozhodnutí sa bude môcť okresný súd vypořadať aj s námietkou odporcu vo vzťahu k RPMN spočívajúcou v tom, že táto nemôže byť predmetom dohody zmluvných strán, keďže sa vypočítava v zmysle príslušnej metodiky, ktorá je daná podmienkami úveru.

Keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.